

VYHLÁŠKA

Ministerstva zemědělství
ze dne 12. listopadu 1998

o odběrech a chemických rozbořech vzorků hnojiv

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 16 písm. b) zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech):

Odběr vzorků hnojiv, pomocných půdních látek, pomocných rostlinných přípravků, substrátů a statkových hnojiv

§ 1

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) partií takové množství hnojiv, pomocných půdních látek, pomocných rostlinných přípravků, substrátů nebo statkových hnojiv (dále jen "výrobky"), které svými vlastnostmi, označením a prostorovým uspořádáním představuje jednotný celek,
- b) dílčím vzorkem takové množství výrobku, které bylo získáno jednorázovým odběrem z partie,
- c) souhrnným vzorkem soubor jednotlivých dílčích vzorků odebraných z partie,
- d) redukováným souhrnným vzorkem dílčí množství souhrnného vzorku se stejným složením jako souhrnný vzorek,
- e) konečným vzorkem dílčí množství souhrnného nebo redukováného souhrnného vzorku, které je nezbytné pro zkoušku.

§ 2

Odběr vzorků výrobků zahrnuje odběr dílčích vzorků, vytvoření souhrnných a konečných vzorků, uchovávání a označování konečných vzorků včetně vyhotovení protokolu o odběru vzorku.

§ 3

(1) K odběru vzorků se používají u

- a) tuhých výrobků mechanická zařízení výrobce přímo určená k odběru vzorků výrobků, která jsou v pohybu nebo kterými se při odběru vzorku pohybuje, a dále vzorkovače, například trubkové, ploché lopatky a spirálové vzorkovače, vhodné z hlediska velikosti partie a částic výrobku,
 - b) kapalných výrobků vzorkovací pumpa, vzorkovací trubice se spodním uzávěrem a vzorkovací nádoba.
- (2) K dělení vzorku se používá dělič, výjimečně se vzorek dělí kvartací.
- (3) Pomůcky pro odběr vzorků nemohou být z materiálu, který by ovlivnil kvalitu vzorku výrobku.

§ 4

(1) Je-li partie tak velká nebo uložena takovým způsobem, že z ní není možné odebrat jednotlivé dílčí vzorky, pak se za partii považuje jen ta její část, která umožní odběr dílčích vzorků.

(2) U výrobků určených pouze k užití spotřebiteli¹⁾ se za partii považuje obsah jednoho originálního balení, který současně představuje souhrnný vzorek. V případě, že nepostačuje hmotnost obsahu balení, odebere se takový počet balení, aby byl splněn požadavek hmotnosti konečného vzorku.

§ 5

- (1) Hmotnost dílčího vzorku odebraného z volně ložených výrobků, balených výrobků s hmotností obsahu nad 50 kg nebo objemu nad 50 l musí být minimálně 200 g s výjimkou dílčího vzorku odebraného mechanickým zařízením z pohyblivého výrobku.
- (2) Minimální počet dílčích vzorků podle velikosti partie a druhu výrobku je uveden v příloze č. 1.
- (3) Z dílčích vzorků odebraných z jedné partie se vytvoří jeden souhrnný vzorek. Týmž způsobem se vytvoří 2 souhrnné vzorky, pokud se u výrobků, které se skládají z více než 1 součásti určující typ a mají sklon k porušení směsi, použije k odběru vzorku trubkový vzorkovač.
- (4) Souhrnný vzorek se redukuje na konečnou maximální hmotnost 4 kg. Hmotnost souhrnného vzorku jednosložkových výrobků typu dusičnanu amonného s obsahem dusičnanového dusíku vyšším než 28 %, u kterého se současně provádějí zkoušky výbušnosti, je maximálně 75 kg.

§ 6

- (1) Z každého souhrnného vzorku nebo z každého redukováného souhrnného vzorku se vytvoří minimálně 3 konečné vzorky.
- (2) Hmotnost konečného vzorku tuhých výrobků je minimálně 1 kg, kapalných výrobků minimálně 500g.
- (3) U balení a nádob s obsahem do 1 kg představuje obsah balení nebo jejich soubor konečný vzorek.
- (4) Hmotnost konečného vzorku jednosložkových výrobků typu dusičnanu amonného s obsahem dusičnanového dusíku vyšším než 28 %, u kterého se současně provádějí zkoušky výbušnosti, je maximálně 25 kg.

§ 7

- (1) Pomůcky pro odběr vzorků, pracovní plochy a sběrné nádoby pro odběr vzorků musí být čisté a suché.
- (2) Dílčí vzorky se odebírají náhodně z celé partie. Hmotnost nebo objem odebraných dílčích vzorků je přibližně stejný.
- (3) Partie tuhých výrobků nebalených nebo v obalech o hmotnosti obsahu přes 100 kg se pomyslně rozdělí na přibližně stejné části a z každé se odebere nejméně 1 dílčí vzorek.
- (4) Z vybraného balení tuhého výrobku o hmotnosti obsahu 100 kg a méně se odebere trubkovým vzorkovačem dílčí vzorek nebo se získá opakovaným dělením celého obsahu balení na děliči.
- (5) Z kapalného výrobku se dílčí vzorek odebere po rozmíchání, z emulzí, suspenzí a kašovitých směsí pouze z proudu tekoucího výrobku.
- (6) Jestliže obsahuje souhrnný vzorek shluky, rozmačkají se odděleně a opět se spojí se souhrnným vzorkem. Ke stanovení velikosti částic se použije původní souhrnný vzorek.
- (7) Konečné vzorky se uchovávají po dobu 6 měsíců od vyhotovení protokolu o odběru vzorku v čistých, suchých, vlhkost nepropouštějících, vzduchotěsných a uzavíratelných obalech vyrobených z materiálů, které neovlivní jejich kvalitu. Po uzavření obalu se uzávěr opatří plombou, pečeti, uzavíracími páskami nebo kombinací těchto prostředků tak, aby nebylo možné obal

otevřít bez poškození tohoto jištění. K obalu se též pevně připojuje označení konečného vzorku s nejméně těmito údaji:

- a) názvem a druhem výrobku,
- b) jménem a příjmením (dále jen "jméno"), bydlištěm a případně identifikačním číslem fyzické osoby nebo [obchodním](#) jménem, sídlem a případně identifikačním číslem právnické osoby, která výrobek dodala, dovezla nebo vyrobila,
- c) názvem a adresou Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského (dále jen "ústav"), popřípadě jménem zaměstnance, který vzorek odebral,
- d) datem odběru vzorku a místem, kde byl odebrán,
- e) číslem protokolu o odběru vzorku.

(8) Konečné vzorky uchovává ústav. Ústav ke každému konečnému vzorku vyhotovuje protokol o odběru vzorku, který obsahuje tyto údaje:

- a) jméno, bydliště a případně identifikační číslo fyzické osoby nebo obchodní jméno, sídlo a případně identifikační číslo právnické osoby, která dodala, dovezla nebo vyrobila výrobek, z něhož byl odebrán vzorek,
- b) název a druh výrobku, ze kterého byl odebrán vzorek,
- c) velikost a druh partie, obsah jednotlivých součástí výrobku, formy živin a jejich rozpustnost,
- d) název a adresu ústavu, popřípadě jméno zaměstnance ústavu, který vzorek odebral,
- e) místo a datum odběru vzorku,
- f) druh balení a skladování,
- g) číslo objednávky nebo číslo vyúčtování objednávky, případně označení dopravního prostředku, ze kterého byl vzorek odebrán,
- h) důležité skutečnosti zjištěné při odběru vzorku, jména a podpisy odpovědných osob,
- i) číslo protokolu.

Chemické rozbory, biologické zkoušky a testy

§ 8

Chemické rozbory výrobků se provádějí postupy uvedenými v příloze č. 2.

§ 9

- (1) Biologické zkoušky a [testy](#) provádí ústav na poli, ve skleníku, vegetační hale nebo v laboratoři.
- (2) Biologické zkoušky a testy se provádějí tak, že
 - a) výrobek se ověřuje na plodinách, pro které je určen,
 - b) z charakteru a deklarovaného způsobu použití výrobku se odvozuje výběr druhu zkoušky a stanoviště, délka ověřování, varianty zkoušení a hodnocené parametry,
 - c) do biologických zkoušek se vždy zařazuje nejméně 1 kontrolní srovnávací varianta,
 - d) v biologických zkouškách mají ověřované varianty nejméně 4 opakování.
- (3) Mikrobiologické zkoušky se provádějí metodami, které jsou reprodukovatelné a mají co nejvyšší záchytnost mikroorganismů.

§ 10

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. **Fencel** v. r.

- 1) § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 273/1998 Sb.

Minimální počty dílčích vzorků podle druhu výrobku a velikosti partie

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 273/1998 Sb.

Postupy laboratorního zkoušení